

אהרון פולאך ז"ל

טית ולא במלגה הרביזיונית. כפי הנראה, לא היו אופוזיציונרים בمرة שנייה את פולאך. ביטל את "השומר" ו' אח'ב את הצהיר. מה יודע אם אלה? מה הם יודעים, כיצד יש לנוכח עם ערבים? וכייז יש לפרש מקום סתום פלוני בתנ"ך? לרגל עינוי בלשנות היה לתה אצל ספר, אם מילון אם ספר דיקוד. לווה וחויר. מדוע התזיר? לא מפני שהיה גנהר בעשות הדיברות הוא התזיר את הספר, מפני שסתם לווה ספר אינו מתינו.

פולאך היה בעל קומה בינונית. אבל בשל המרתק מכתף לכתחפ, נראה לנמוך יותר. עמידתו על רגליו הייתה כוצקה. הינו לו עיני פלהה קרות. מבטו עלייר, הוא קים את מצחו. הדושם החיזוני היה, שלא כדי להפגש עם פולאך ביחסות ב' אישון לילה... נתקבל הרושם, שהווע טיפוס, המתויק בחיקו איה סוד כמוס.

עכשו כולם מתעניינים בתנ"ך. התעניינות זו היפה לעניין רשמי. אך פולאך השקיע עצמו בחנן'ר, בשאייש פרט למורים ולתלמידים לא התענין בכך. ומרוב התעניינותו בתנ"ך, החלו לרנן אחר פולאך, שהווע לא פחות ולא יותר, מאשר מיסיונר. שמו עות אלו הגיעה, כמובן, לאזניה. והוא עשה הכל, שדרעה זו תתקבל על הציבור. ומדווע רק מסיונר? ובידוע לא סוכן הקומאיגטרן? ומדווע לא "אָח גְּדוֹלָה" מאסוני? בכלל כל עניין שיש בו ריח של "מרתף" ציבורי, משך את פולאך ובסך הכל, היה לו עניין אחד ויחיד בחיים: התנ"ך. הוא קיים את "והגית בו יום ולילה".

מדווע התענין בתנ"ך במיוחד? וכפה התנ"ך למאות פירושים. בא פולאך ומוסיף פירושים משלו, באופוזיציה לפירושים הדוקובלניים.

ובסתורו של דבר היה אדם מתבודד. לא חתבלת. לא רצה להתבלט. האם חסרו לו אדרפקים? עד הסוף היה אחד "הציזואקים" חמיהוניים, שכוח מרוביים היה בדור "השנה חמישית" ובדור "העליה השנייה". הירבה בכתביה, אבל מיעט בהדפסה. האם דיבתה לו בקורות עצמית? ואולי סתם ככח. אם היה לו סוד לפולאך, הורידו עמו שאולה. מי וממי הלק אחר מיטתו? מי וממי חלק לו את הכבוד האחרון? האם היה זקוק לכך? והוא מות בצפת, בעיר המקובלנים, ב' ניר המיסתורין. ס"ס, נראתה לו תלי אביב מריד ברורה.

בשנים האחרונות הוא נעלם לגמרי מן האופק שלנו. ובמספר החיים ובוירחתם, אף לא עלה על דעתך לשאול: היכן פולאך? הישלחמו עט העלו. הן הישלחמה עלי חלדר עם דבריהם קרוביים לך עשרות מוניות. ותנה אני נתקל בירכתי אחד העתוניות ביריעת אחת, שעודרך הלילה השתמש בה לסתום "חוור". הפעם סתמו בידיעת על מותו של אהרון פולאך. הוא מת בזפת, בה חי, כפי הנראה, את שנים חייו האחד רונות. ובכן מצאתי את "המציאה" שלי. מדוע הרחיק צד צפת? בזודאי שלא בשל עסקי פרנסת. בזודאי, שלא בשל טעמים "ציוניים".

בת"א חי בשכונת נורדאו, כמדומני שישמה המקורי של שכונת זו היה "שכונת מטלול". הנזכרים אחים בקומץ הצריפים השקוועים בחול, הנוטים הצידה, אם מחמת "זיקנה", אם מחמת רוחות היום? הצריף פים הוקמו בשעתם, בונן העליה הרבייתית, כשרחוב אלגבי טרם הגיעו לשפט הימים. אז אפשר היה לקנות מאפנדי ערבי זה או אחר שטח של חול "בחצי חינס". ונמצאו יהודים שקנו. הם התעטקו בזיפי זיף והיו מעוניינים לחיוות בקרבת מקומות אחרים. בין הקונים האלה היה גם אהרון פולאך. והקדים צריפו בין המוציאים לחם מן הויפיטה. עברו عشرות שנים ושברנת צריפים זו לא יכול מכמה בשכונות עם מלון "דז"ן" ועם הבניין החדש של הדירות האמריקאית. את בית החדרות של לבקוביץ לבורסקאות אפשר היה להזינו אבל לא את הצריפים. ואהרון פולאך היה אחד הלוחמים לזכויות בעלי הצריפים. הוא לחים לשם. הוא נלחם, לא בשל הטעמים שמי שהיו אנשי זיפניך נלחמו. פולאך היה כמעט הראשון לפיצויים, שהוא עלול לקבל אם מהעיריה, אם מהקבלנית, הדרוצים להקים על תליה הצריפים מגרדי שתקים. פולאך נלחם לסתאטוסיקבו לא למען הנאות כיס. הוא נלחם לשם מלחתה. שש לקרים בותה היה. תמיד היה באופוזיציה. אופוזיציה לשם אופוזיציה. אחד מאומני לאו נצחים. הן ולאו, הלהבה כלאו.

אהרון פולאך היה איש העליה השנייה אך בתרור איש העליה השנייה, נמצא באורי פוזיציה גם לה. האם עלה לבנות ולהבנות בה? הוא עלה בשל היותו באופוזיציה לגוללה. ובגולה הן חי רוב רובם של היהודים.

בראונה היה שומר. מדווע שומר דרי Ка? הסיבה פשוטה: באותו זמן היה קיים ביישוב פולחן המעד ולא הרובה. אבל בשצאו מוניטין לה"השומר", פרש פולאך מהשמידה. ולא ביררתי, אם מתוד שמידה או נתיתו לבשנות רכש לו את ידיעת השפה הערבית עם העמורת הדגש-חווק לא על הדיבור, אלא על הדיקוד.

עם ראשית העתונות הרביזיונית, החל להשתתף בה. מרכז במוות, מדווע לא פנה ל"דבר", שבמערכתו נמצא אנטים, שהיו מערכים את כישרונו הבלשני? אבל מה לעשות וב"דבר" אין מקום לאיפכא מסתברא. פולאך לא התמיד לא בעיתונות הרביזיונית